

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02807/22-34

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 25. září 2023 takto:

I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., s nabídkou výhodných tarifů a internetových služeb, dále s nabídkou navýšení počtu dnů ve službě zrychlení na maximum v rámci uživatelského účtu v internetové samoobsluze [redacted], spolu s odkazem na [redacted], když zaslala níže uvedená sdělení:

- 2. prosince 2021 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s předmětem sdělení [redacted]
- 1. června 2022 z telefonního čísla označeného tzv. shortcode [redacted] na telefonní číslo [redacted] s předmětem sdělení [redacted]
- 13. června 2022 z telefonního čísla označeného tzv. shortcode [redacted] na telefonní číslo [redacted] s předmětem sdělení [redacted]

- 3. května 2022 v rámci uložené zprávy v internetové samoobsluze [redacted] v části [redacted]
- 7. června 2022 v rámci uložené zprávy v internetové samoobsluze [redacted] v části [redacted]

přičemž předmětní adresáti nedali obviněné souhlas se zasíláním obchodních sdělení, resp. již dříve příjem obchodních sdělení odmítli,

čímž porušila povinnost stanovenou § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., s nabídkou výhodných tarifů, a to v postavení šířitele obchodních sdělení, v jehož prospěch byla zasílána sdělení, a to bez předchozího souhlasu předmětných adresátů, a to:

- 27. září 2022 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s předmětem sdělení [redacted]
- 22. října 2022 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s předmětem sdělení [redacted]

čímž porušila povinnost stanovenou § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

- III. za což se jí podle § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 20.000 Kč
(slovy dvacet tisíc korun českých)

- IV. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši

██████████ a telefonního čísla označeného tzv. shortcode ██████████ a zpráv uložených v rámci internetové samoobsluhy, je obviněná ██████████.

Obviněná ██████████ je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztážen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost je třeba uvést, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2012/697 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Obviněná ██████████ se k předmětu řízení vyjádřila 2. června 2023. Dále pak též v rámci telefonního hovoru, viz úřední záznam čj. UOOU-02807/22-24 ze dne 8. června 2023, a v doplnění ze dne 9. června 2023.

K **výroku I.** správní orgán uvádí, že v případě obchodního sdělení zasláného 2. prosince 2021 na adresu elektronické pošty [REDAKCE], bylo v rámci předmětné kontroly zjištěno, že toto obchodní sdělení bylo zasláno obviněnou [REDAKCE] již po dřívějším prokazatelném odmítnutí ze zaslání obchodních sdělení, tedy bez právního titulu souhlasu dle ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. V případě obchodních sdělení zasláných formou SMS na telefonní číslo [REDAKCE] ve dnech 1. června 2022 a 13. června 2022 bylo v rámci kontroly zjištěno, že předmětná sdělení byla zaslána bez právního titulu souhlasu, kdy uživatel tohoto telefonního čísla již 25. dubna 2022 odmítl jejich další zaslání. Obviněná [REDAKCE] v rámci tohoto správního řízení již k těmto kontaktům neposkytla žádné jiné vyjádření.

V případě uložených zpráv v internetové samoobsluze [REDAKCE] v části [REDAKCE] zasláných (zobrazených) ve dnech 3. května 2022 a 7. června, bylo v rámci kontroly obviněnou [REDAKCE] uvedeno, že tyto zprávy nepovažuje obviněná [REDAKCE] za obchodní sdělení, ale za zprávy, kterými naplňuje zákonnou povinnost dle § 63a zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Uvedla, že tyto zprávy, jejichž účelem bylo plnění zákonné povinnosti jsou zasílána bez dodatečných výběrových kritérií všem tarifním zákazníkům. [REDAKCE] doložil v rámci kontroly odpověď obviněné [REDAKCE], ve které bylo uvedeno, že zmíněné sdělení bylo odesláno všem zákazníkům, kteří využívají tarif [REDAKCE]. Neomezený a skutečnost, že se tato zpráva dostala i jemu, bylo způsobeno technickou chybou. Správní orgán k tomu uvádí, že i v obsahu předmětných zpráv bylo uvedeno, že se týkají pouze zákazníků tarifu [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] však uživatelem těchto služeb nebyl, a navíc příjem jakýchkoli marketingových zpráv již dříve odmítl, a to jak opakovaně odvoláním souhlasu, tak také podáním námítky dle čl. 21 nařízení (EU) 2016/679. Následně ve svém vyjádření ze dne 2. června 2023 obviněná [REDAKCE] uváděla jinou skutečnost, a to, že tyto zprávy zasílala z důvodu výpadků služeb pevného internetu, kdy nebyla z technických důvodů schopna zajistit alternativu dostupnosti těchto služeb pevného internetového připojení, a tak zajistila systémově úpravu poskytování služeb pro veškeré své zákazníky, kteří byli dotčeni tímto dočasným omezením poskytovaných služeb. Pokud by tedy [REDAKCE] nebyl o tomto alternativním řešení výpadku poskytování služby informován, mohlo by se jednat o diskriminační jednání vůči němu.

Správní orgán k obchodním sdělením zobrazovaným [REDAKCE] v jeho internetové samoobsluze v části [REDAKCE] uvádí, že z textů těchto zpráv není nikde patrné, že by šlo o jakousi alternativu poskytovanou zákazníkům v důsledku výpadku pevného internetového připojení. Navíc v nich bylo uvedeno přesně pro jaké tarifní zákazníky jsou tyto zprávy určeny. [REDAKCE] však uživatelem těchto služeb nebyl. Správní orgán se tak kloní k vyjádření obviněné [REDAKCE] uvedené v rámci kontroly, tedy že tyto zprávy byly [REDAKCE] zaslány v důsledku technické chyby. A pro [REDAKCE], který není oním tarifním zákazníkem, představovaly tyto zprávy nevyžádané obchodní sdělení.

Správní orgán má tak za prokázané, že obviněná [REDAKCE] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres (e-mailová adresa, telefonní číslo, internetová samoobsluha) uvedených ve výroku I. tohoto rozhodnutí dali předchozí souhlas, resp. poté, co zaslání

obchodních sdělení již dříve odmítli, čímž se obviněná [REDAKCE] dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K **výroku II.** správní orgán uvádí, že obchodní sdělení byla zaslána z e-mailových adres [REDAKCE] a [REDAKCE], a to na e-mailové adresy [REDAKCE] a [REDAKCE] s nabídkou výhodných tarifů. V textech těchto obchodních sdělení bylo uvedeno, že „newsletter nerozesílá společnost uvedená v obsahu této zprávy, ale e-mail [REDAKCE]“. Předmětná obchodní sdělení však obsahovala obchodní nabídku obviněné [REDAKCE]. Obviněná [REDAKCE] je tak považována za šířitele těchto obchodních sdělení, neboť jsou tato sdělení zasílána v její prospěch. Stěžovatelé ve svých stížnostech shodně uvedli, že nejsou zákazníci odesílatele, registrovanými uživateli odesílatele a nikdy nedali obviněné [REDAKCE] souhlas se zasíláním obchodních sdělení.

Správní orgán z kontextu příslušných ustanovení zákona č. 480/2004 Sb., které se vztahují k zasílání obchodních sdělení, uvádí, že veřejnoprávní odpovědnost za přestupek dle § 11 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. je formulována jako objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za právní stav, kdy ve vztahu k právnické osobě není třeba zkoumat zavinění vzniklého protiprávního stavu. Právě z tohoto důvodu a z důvodu naplnění vůle zákonodárce, tj. chránit soukromí v co nejširší možné míře, je třeba za šířitele obchodních sdělení považovat také osoby, v jejichž prospěch jsou obchodní sdělení šířena. Odpovědným subjektem za rozesílání obchodních sdělení uvedených ve výroku II. je tak obviněná [REDAKCE], a to v souvislosti s obchodními sděleními, která byla odesílána v její prospěch, obsahující nabídku jejích služeb. V této věci správní orgán odkazuje také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. března 2023 pod č.j. 6 As 18/2022 – 43.

Správní orgán k tomu dále uvádí, že je třeba, aby si šířitelé obchodních sdělení, ať už jde o zadavatele (tedy toho v čí prospěch jsou obchodní sdělení rozesílána) či faktické rozesílatele, vždy dostatečně prověřili, zda adresáti obchodních sdělení udělili souhlas pro takové zasílání, resp. v obecnosti, zda rozesílka probíhá zákonným způsobem. Obviněná [REDAKCE] se tak ani přenesením rozesílky obchodních sdělení (či její iniciací) na jiné subjekty nezbujuje své odpovědnosti, naopak musí být i přesto schopna doložit souhlasy adresátů obchodních sdělení, nebo musí být schopna zajistit tyto souhlasy prostřednictvím rozesílací [REDAKCE]. Nelze spoléhat pouze na případné ujištění rozesílací [REDAKCE], že patřičnými souhlasy disponuje. Z povahy souhlasu se zasíláním obchodních sdělení, jak je výše uvedeno, je patrné, že osoba udělující souhlas musí vědět, k čemu souhlas dává (pro jaký účel, k jakému zasílání obchodních sdělení), jakému subjektu nebo ve prospěch jakého subjektu jí budou obchodní sdělení zasílána, tento souhlas musí být také prokazatelný.

Na okraj lze dodat, že náhradu škody za tento veřejnoprávní delikt lze regresem požadovat po tom, komu bylo odeslání obchodních sdělení zadáno, případně po odesílateli předmětných obchodních sdělení. Tato skutečnost však zadavatele (toho v čí prospěch jsou obchodní sdělení rozesílána) veřejnoprávní odpovědnosti za spáchaný přestupek nezbujuje.

Obviněná [REDACTED] byla k doložení právních titulů pro zasílání obchodních sdělení na předemtné e-mailové adresy vyzvána v rámci oznámení o zahájení řízení (čj. UOOU-02807/22-20).

Obviněná [REDACTED] k výše uvedeným rozesílkám v rámci svého vyjádření a následného doplnění uvedla, že předemtná obchodní sdělení byla odeslána [REDACTED], [REDACTED]. rozeslala obchodní sdělení v rámci své vlastní obchodní a podnikatelské činnosti, tzv. affiliate marketingu. [REDACTED] odeslala obchodní sdělení na e-mailovou adresu uvedenou v [REDACTED], přičemž se opírala o právní titul souhlasu. Tento kontakt (společně se spjatým souhlasem) byl získán [REDACTED], přičemž [REDACTED] následně zakoupila databázi od [REDACTED]. V rámci telefonního hovoru (viz úřední záznam čj. UOOU-02807/22-24) pak obviněná [REDACTED] uvedla, že se [REDACTED] nemá uzavřenu žádnou smlouvu. V doplňujícím vyjádření obviněná [REDACTED] uvedla, dle poskytnutých informací od [REDACTED] k e-mailové adrese [REDACTED], že souhlas byl pro tuto e-mailovou adresu udělen [REDACTED] z IP adresy [REDACTED], a to na internetové doméně [REDACTED]. A k e-mailové adrese [REDACTED], byl souhlas udělen [REDACTED] z IP adresy [REDACTED], a to na internetové doméně [REDACTED].

Správní orgán následně oslovil oba stěžovatele, aby se k daným souhlasům vyjádřili. Odpověděl pouze uživatel e-mailové adresy [REDACTED], který uvedl, že [REDACTED] ani uvedená IP adresa mu nic neříká. Sdělil však, že na stránkách [REDACTED] byl aktivní od listopadu 2013, ovšem z e-mailové adresy [REDACTED]. Tuto firmu však považoval za podvodnou, a proto účet u nich v únoru 2014 zrušil. Dále uvedl, že svou e-mailovou adresu [REDACTED] používá k jiným účelům minimálně od roku 2005. Ve schránce tohoto e-mailu je nyní cca 11 tisíc e-mailů, ale v žádném z nich se řetězce [REDACTED] a [REDACTED] při vyhledávání neobjevují. Domnívá se, že 21. května 2017 souhlas k zasílání obchodních sdělení z e-mailové adresy [REDACTED] [REDACTED] a je zcela pravděpodobné, že zrovna tak ani nikdy po únoru 2014 z žádné další e-mailové adresy.

Správní orgán po zhodnocení výše uvedeného sděluje, že tímto způsobem dokládané souhlasy nelze považovat za prokazatelné. Bylo doloženo pouze datum a IP adresa, přičemž nebyl uveden ani konkrétní text souhlasu, nehledě na to, že jak bylo uvedeno, byl souhlas udělen [REDACTED], nikoli přímo [REDACTED] s.r.o., jakožto faktickému odesílateli, navíc v textech odesílaných obchodních sdělení je uváděna jako odesílatel marketingová agentura [REDACTED]. Navíc uživatel e-mailové adresy [REDACTED] uváděl, že [REDACTED] mu nic neříká, ani uváděná IP adresa, ze které měl být jeho souhlas udělen.

Správní orgán má tak za prokázané, že obviněná [REDACTED] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres uvedení ve výroku II. tohoto rozhodnutí dali předchozí souhlas, čímž se obviněná [REDACTED] dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K dalším adresátům a obchodním sdělením zasláným na jejich elektronické kontakty, kteří byli uvedeni v oznámení o zahájení správního řízení čj. UOOU-02807/22-20 se obviněná [REDAKCE] vyjádřila taktéž v rámci svých přípisů ze dne 2. června 2023, 8. a 9. června 2023.

K obchodním sdělením odeslaným 19. října 2022, 26. října 2022 a 9. prosince 2022 z e-mailových adres [REDAKCE] a [REDAKCE] na e-mailovou adresu [REDAKCE] obviněná [REDAKCE] uvedla, že se jedná o jejího zákazníka, který do okamžiku zaslání předmětných obchodních sdělení [REDAKCE] neuplatnil námitku vůči přímému marketingu. Obviněná [REDAKCE] své tvrzení doložila tzv. transakční tabulkou zákaznického účtu, která reflektuje nastavení preferencí zákaznického účtu k přímému marketingu, ze které je patrné, že do 15. prosince 2022 nebyl udělen nesouhlas se zasíláním obchodních sdělení. Uživatel e-mailové adresy [REDAKCE] se sice snažil uplatnit námitku proti zasílání obchodních sdělení již dne 19. října 2022, nicméně na e-mailové adrese [REDAKCE], která je určena pro žádosti potenciálních zákazníků ohledně nabídky nových služeb a nemá přístup do systému stávajících zákazníků. O této skutečnosti byl pracovníkem spravujícím e-mailovou adresu [REDAKCE] informován a byl odkázán na příslušnou adresu, kde lze svůj požadavek uplatnit. Další obchodní sdělení mu pak bylo zasláno dne 26. října 2022, u kterého stěžovatel ve své stížnosti uvedl, že již využil odkazu pro odhlášení. Nicméně následně obdržel další obchodní sdělení dne 9. prosince 2022.

Správní orgán k obchodním sdělením zasláným na e-mailovou adresu [REDAKCE] uvádí, že již nelze s jistotou prokázat, zda skutečně daný adresát na odkaz pro odhlášení klikl (tuto skutečnost není možno ani adresátem doložit) a proto nelze jednoznačně konstatovat porušení ve vztahu k obchodnímu sdělení zaslánému dne 9. prosince 2022. V systému obviněné [REDAKCE] je patrné, že k odhlášení či deaktivaci newsletterů došlo u tohoto adresáta až 15. prosince 2022.

Správní orgán k výše uvedenému doporučuje, aby obviněná [REDAKCE] pravidelně prověřovala funkčnost odhlašovacích odkazů.

K telefonnímu číslu [REDAKCE] obviněná [REDAKCE] uvedla, že odeslala předmětné sdělení v souvislosti s účelem zpracování průzkumu spokojenosti. Účelem takto zasláné zprávy není obchodní či marketingový zájem ve smyslu obchodních sdělení, ale vylepšování zákaznické péče, stejně jako produktů a služeb obviněné [REDAKCE]. Dále uvedla, že informuje své zákazníky o tom, že je může kontaktovat ve vztahu k průzkumu spokojenosti a zákazník má právo uplatnit námitku vůči průzkumu spokojenosti. Výše uvedené doložila obviněná [REDAKCE] připojením tzv. transakční tabulky zákaznického účtu, reflektující nastavení preferencí zákaznického účtu k průzkumu spokojenosti. Uživatel telefonního čísla [REDAKCE] uvedl, že je zákazníkem obviněné [REDAKCE], má přístup do webové aplikace [REDAKCE] a po přijetí zprávy si ověřil, že nemá povoleno zasílání marketingových a obchodních sdělení. Na základě výše uvedeného správní orgán uvádí, že dotazníky spokojenosti jsou považovány za obchodní sdělení, nicméně jsou zasílány na základě oprávněného zájmu. Obviněná [REDAKCE] doložila transakční tabulku k tomuto zákaznickému účtu, ve které je nastavení preferencí tohoto zákaznického účtu k průzkumu spokojenosti; není zde uvedeno, že by bylo toto nastavení odmítnuto. V případě tohoto zákazníka, s ohledem na podanou stížnost, správní orgán doporučuje nastavit tomuto zákazníkovi nezasílání dalších dotazníků spokojenosti.

K telefonnímu číslu [REDACTED] obviněná [REDACTED] uvedla, že je u společnosti vedeno ve 2 případech, a to jako telefonní číslo spjaté přímo se zákaznickým účtem [REDACTED] (zákazníkem je [REDACTED]), a jako telefonní číslo kontaktní ve vztahu k zákaznickému účtu [REDACTED] (zákazníkem je [REDACTED]). U zákaznického účtu [REDACTED] došlo k uplatnění námítky vůči přímému marketingu a nebyla jí tedy obviněnou [REDACTED] zasílána obchodní sdělení v souvislosti se zákaznickým vztahem s [REDACTED]. U zákaznického účtu [REDACTED] nedošlo k podání námítky, a obviněná [REDACTED] posílala svá obchodní sdělení v souvislosti se zákaznickým vztahem s [REDACTED]. Předmětná obchodní sdělení tedy nebyla odeslána na telefonní číslo [REDACTED] v souvislosti se zákaznickým vztahem s [REDACTED], ale v souvislosti se zákaznickým vztahem s [REDACTED]. Výše uvedené obviněná [REDACTED] doložila dokumentem, ze kterého je patrné, že obchodní sdělení byla zasílána na zákazníka [REDACTED].

Obviněná [REDACTED] k telefonnímu číslu [REDACTED] uvedla, že se jedná o kontaktní telefonní číslo ve vztahu k zákaznickému účtu [REDACTED]. Tento kontakt získala obviněná [REDACTED] v souvislosti s prodejem výrobku, nebo služby, kdy u zákaznického účtu [REDACTED] nedošlo ke změně preferencí ve vztahu k přímému marketingu. Svě tvrzení obviněná [REDACTED] doložila printscreenem [REDACTED], kde je patrná poslední aktualizace umožňující zasílání obchodních sdělení ze dne 4. května 2018. V následujícím doplnění obviněná [REDACTED] doložila printscreen ze zákaznického [REDACTED], ze kterého je patrné, že se jedná o kontaktní číslo vedené na zákaznickém účtu [REDACTED].

Na základě výše uvedeného správní orgán souhrnně uvádí, že obchodní sdělení zasláná na elektronickou adresu [REDACTED] a telefonní čísla [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] obviněnou [REDACTED] byla rozesílána na základě oprávněného zájmu, tedy zákaznického vztahu dle § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., přičemž tito adresáti v době rozesílek neměli příjem daných obchodních sdělení odmítnout. Správní orgán má tak za prokázané, že obviněná [REDACTED] ve vztahu k těmto adresátům svým jednáním neporušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné [REDACTED]. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná [REDACTED] svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.), nicméně význam a rozsah následku přestupku není značný s ohledem na pochybení pouze ve vztahu k pěti adresátům. Dále správní orgán přihlédl též ke skutečnosti, že v případě uživatele telefonního čísla [REDACTED] a dále u [REDACTED] v rámci uložených zpráv v internetové samoobsluze bylo do jejich soukromí zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.), neboť obchodní sdělení byla těmto adresátům zaslána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Dále správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti k tomu, že obviněná [REDACTED] nebyla faktickým odesílatelem v případě obchodních sdělení uvedených ve výroku II. tohoto rozhodnutí a nesprávným postupem odesílatele tak i ona mohla utrpět škodu na své dobré pověsti a jméně.

V návaznosti na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky 1 As 9/2008-133 správní orgán v době vyhotovení tohoto rozhodnutí našel na portálu www.justice.cz u obviněné [REDAKCE] zveřejněné účetní záznamy, tedy účetní závěrku roku 2021 vč. zprávy nezávislého auditora, ze které je možné při určení správní sankce, vycházet. Správní orgán s přihlédnutím k těmto dokumentům uvádí, že výše uložené sankce, která je při samotné dolní hranici, není pro obviněnou [REDAKCE] likvidační.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné [REDAKCE], která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 25. září 2023

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)